

# Вільям Шекспір

Найвідоміші твори сучасності

# Народження геніального письменника епохи Відродження



Вільям Шекспір народився, за переказами, 23 квітня, в заможній за тим часом родині Джона Шекспіра, рукавичника та торговця шерстю. Батько Вільяма обирався на різні суспільні посади, один раз був вибраний мером міста. Він не відвідував церковні богослужіння, за що платив великі грошові штрафи. Його мати, вроджена Арден, належала до одної із найдавніших англійських родин. Вільям відвідував граматичну школу («grammar school»), в котрій викладали латинську й грецьку мови, літературу й історію. Проживаючи в провінційному місті, тісно спілкувався з народом, від якого засвоїв англійський фольклор і багатство народної мови.

# Театр у тогочасній Англії



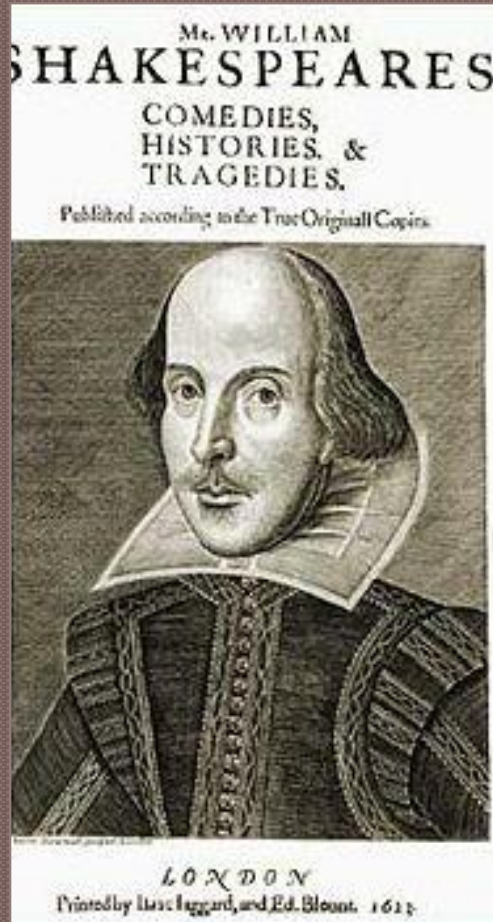
Театр був одним з улюблених розваг того часу, незважаючи навіть на те, що пуритани, релігія яких забороняла будь розваги, категорично виступали проти театрального мистецтва. Гуманісти захищали театр від пуритан як корисне розвага. Так як пуритани забороняли вистави в межах Сіті, то перші лондонські театри виникли за межею міста. Вони удувалися в передмістях часом поряд з загонами для равли ведмедів або аренами півнячих боїв, неподалік від таверн і публічних будинків. В очах пуритан це ще більш компрометувало сценічне мистецтво, хоча не актори були винні в тому, що їх поставили в необхідність грати в такому поганому сусідстві. Втім, акторів часто запрошували виступати в будинках вельмож і навіть до палацу королеви. У зимові канікули актори виступали в лондонських юридичних школах, а під час гастролей вони незмінно заїжджали в Кембридж і Оксфорд, де знаходили вимогливу академічну публіку, яка їх високо оцінювала.

# Геніальність Шекспіра



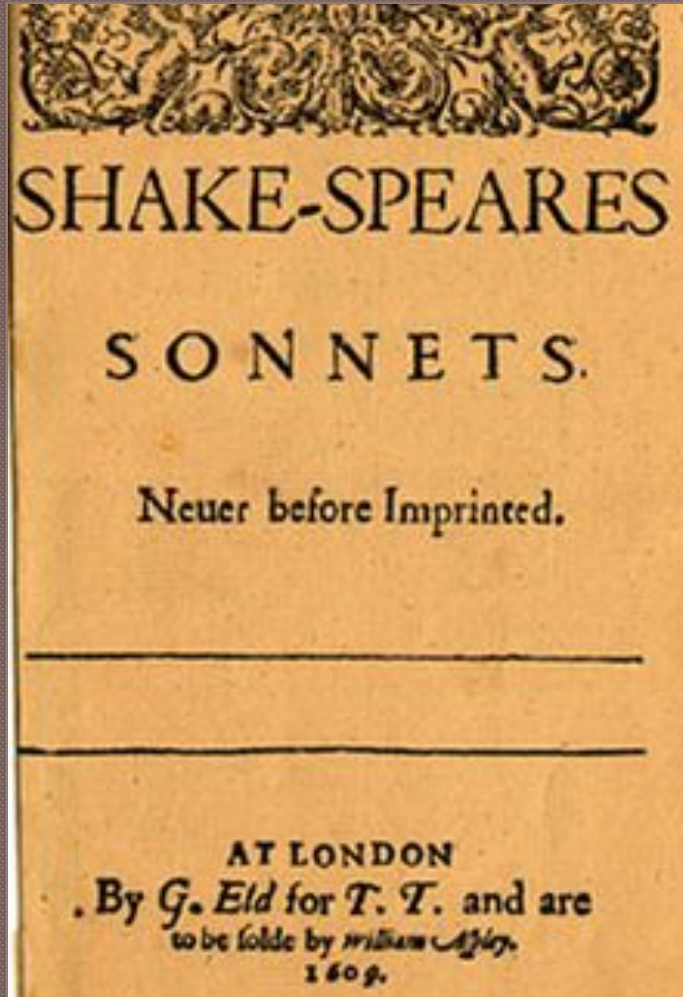
Геній Шекспіра розвинувся і розцвів в кліматі епохи, коли відбувався історичний переворот у житті народів Європи. Порив до визволення з кайданів середньовіччя, розсування горизонтів землі і меж людської думки, народження нового ідеалу прекрасного у житті та мистецтві - все це відбилося і художньо втілилося в мистецтві Шекспіра. Дарування його дозрівало в пору великих надій, в ту пору, коли пробуджувалася й міцніла національна самосвідомість англійського народу. Але мрії і надії гуманістів зіткнулися з трагічними контрастами епохи, з живучими кошмарами середньовіччя, з каліцтвами новонароджуваного буржуазного суспільства. Розбіжність ідеалу і дійсності стало джерелом трагічного у творчості Шекспіра.

# Перші видання



За винятком «Венери і Адоніса» і «Лукреції», Шекспір сам не опублікував жодного зі своїх творів. Та це і не було в літературній традиції того часу звичайним — самому друкувати драматичні твори. Коли Бен Джонсон видав збірку своїх драм (1616), над ним сміялися і побачили в цьому дріб'язковість. А головне — друкувати свої драми менше всього входило в інтереси Шекспіра як члена відомої трупи. Оскільки всяка вподобана публіці п'єса була джерелом доходу того театру, то автори не тільки не прагнули робити її загальною власністю шляхом видання, а, навпроти, приховували рукопис від хижацтва видавців-піратів. Якщо не вдавалося за допомогою викрадення добути рукопис, вдавалися до допомоги скорописців, які ходили на представлення уподобаної п'єси і таким чином здобували текст, звичайно, повний всіляких помилок і прямих нісенітниць, над розгадкою яких так багато довелося битися пізнішим видавцям. Цим злочинським шляхом і з'явилися ранні видання шекспірівських п'єс.

# Сонети



Сонет — вірш з 14 рядків. У англійській традиції, в основі якої лежать передусім сонети Шекспіра, прийнята таке римування: abab cdcd efef gg, тобто три катрени на перехресні рими, і один двовірш (тип, введений поетом графом Сурреєм, страченим при Генріху VIII). Всього Шекспіром було написано 154 сонети, і більша їхня частина була створена в 1592—1599 роках. Вперше вони були надруковані без відома автора в 1609 році. Два з них були надруковані ще в 1599 році в збірці «Пристрасний пілігрим». Це сонети 138 і 144.

# Значення творчості В.Шеспіра в світовій літературі

---

## ● Твори

### ● Комедії:

- Буря (п'єса)
- Багато галасу даремно
- Сон в літню ніч
- Марні зусилля кохання
- Приборкання норовливої

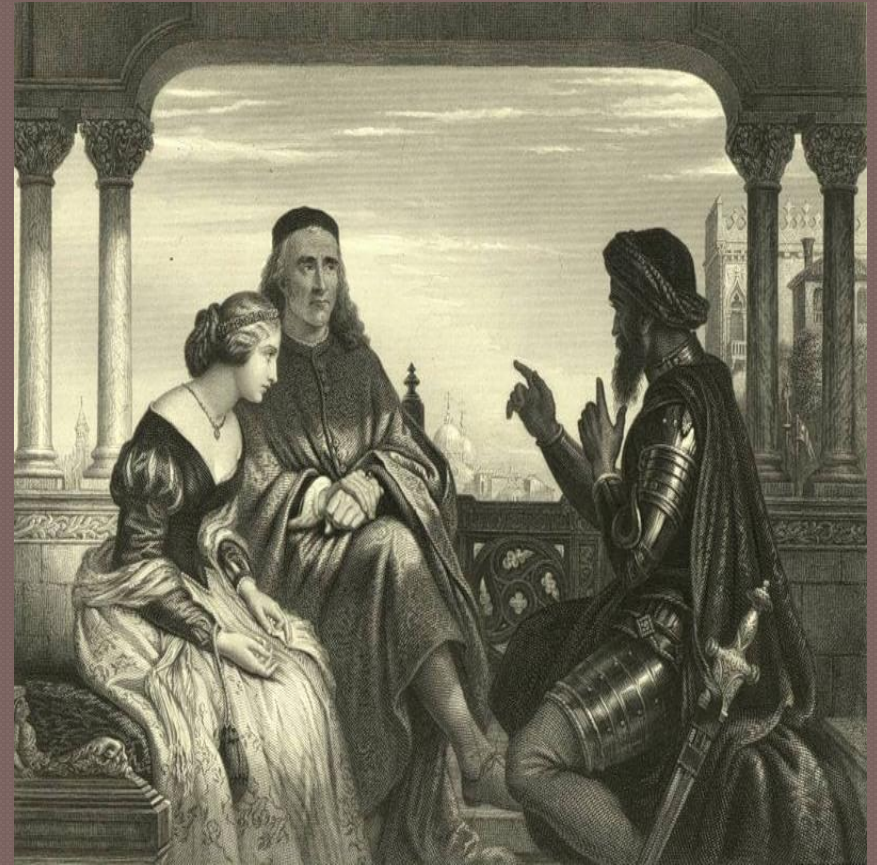
### Трагедії:

- Ромео і Джульєтта
- Гамлет, принц данський
- Король Лір
- Юлій Цезар
- Макбет

# Фотогалерея творів В. Шекспіра



“Зимова казка”



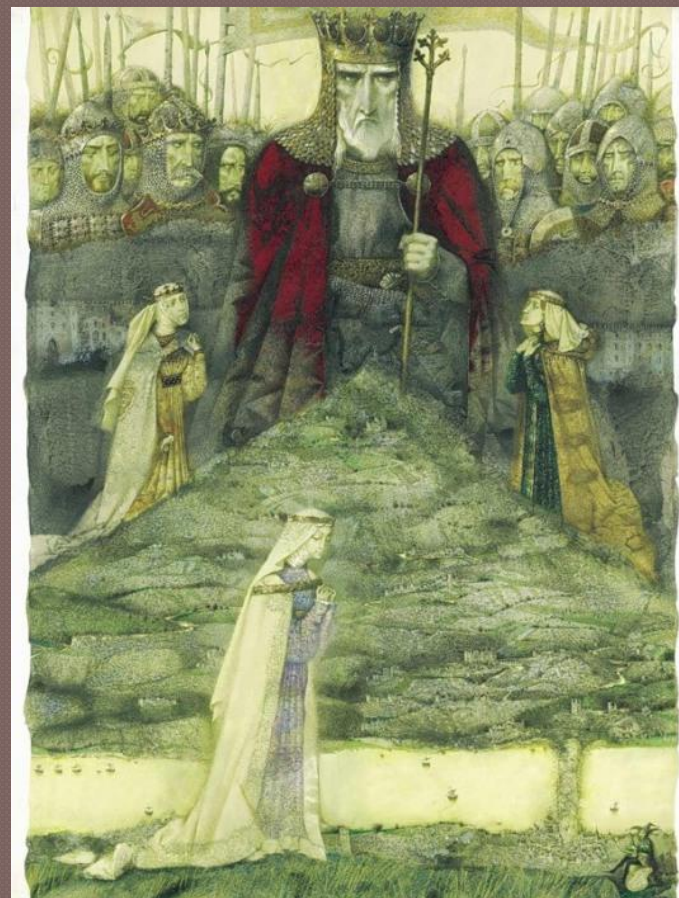
“Отелло”



# Фотогалерея



“ Сон у літню ніч “

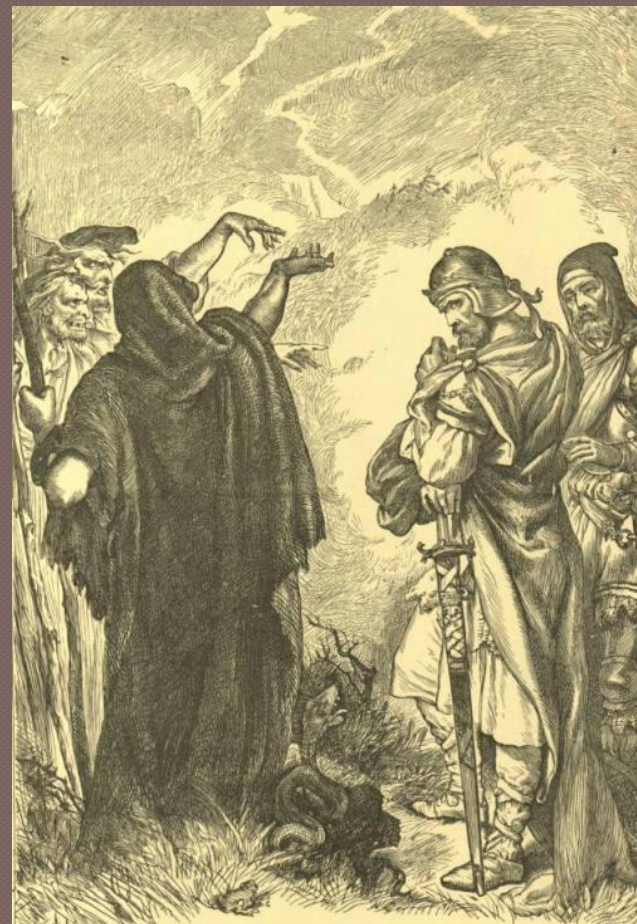


“ Король Лір “

# Фотогалерея



“ Бурия ”



“ Макбет ”

# Цитати В. Шекспіра

---

- «Де мало слів, там вагу вони мають»
- «Безглуздий ковпак мізків не псує »
- «Якщо у вас є сльози, приготуйтеся пролити їх »
- «Життя - театр, а люди в ньому актори »
- «Коли дружба починає слабшати і  
«охолоджуватися, вона завжди вдається до посиленої ввічливості »
- «Розбійник вимагає: гаманець - або життя.  
Лікар забирає гаманець, і життя.... »

---

to be continued ...

# Трагедія

Гамлет, принц данський

# Галерея

---



Офелія

# Сюжет

- Поруч з Ельсінор, королівським палацом Данії, солдати кілька разів бачили примари, дивно схожого на недавно загиблого короля. Новина доходить до данського принца Гамлета і він вирішує побачити примари. Зустріч з ним Гамлета приводить в жах і сум'яття - привид розповів йому про те, що його дядько, нинішній король, убив його, і заповідає синові помста. Гамлет вражений і розгублений настільки, що вирішує прикинутися божевільним. Він намагається отримати незаперечні докази провини Клавдія. Король, здогадуючись, що «Гамлет не зійшов з розуму, а прикидається з якоюсь метою», посилає до нього його друзів - Розенкранц і Гільденстерн, щоб вони за відповідну винагороду вивідали, що насправді на думці у Гамлета. Але Гамлет, зрозумівши справжню мету їх приїзду, нічого їм не відкриває, відповідаючи безглуздими монологами на їх розпитування. В цей час в Ельсінор приїжджає трупа бродячих акторів.

## продовження

---

- Гамлет просить їх поставити п'єсу «Вбивство Гонзаго», вставивши туди кілька рядків свого твору. Таким чином «Вбивство Гонзаго» буде зображувати вбивство колишнього короля зі слів примари. Король уважно стежить за дією п'єси і йде після того, як у п'єсі Гамлета відбувається вбивство. Після цього Гамлет йде в покої королеви, перед розмовою випадково вбиває причаївся за килимом королівського радника - Полонія. Далі він розмовляє з матір'ю, дорікаючи їй в тому, що вийшовши заміж за Клавдія, вона образила колишнього чоловіка. Король, розуміючи, що Гамлет для нього небезпечний, відсилає його до Англії, щоб його одразу ж по приїзді стратили. Принц рятується від цієї долі і повертається до Данії. Дядя вдається до вже випробуваного прийому - отрути. Гамлет вмирає, перед смертю вбиваючи короля. Данська престол переходить до Фортінбраса, норвезькому правителю.



# Галерея

---



# Перші постановки в театрі

---

- Найбільш ймовірна дата першої постановки є 1600-01 рр.. (театр «Глобус», Лондон). Перший виконавець головної ролі - Р. Бербедж; Шекспір грав тінь батька Гамлета. Після Бербеджа прославленим виконавцем ролі Гамлета в 17 в. був Беттертон (вперше - в 1661, театр Лінкольні Інн Філдс, Лондон; в останній раз - в 1709, театр Друрп-Лейн, там же).
- За межі Англії, зокрема до Німеччини і Австрії, п'єса була спочатку завезена в 17 в. англійськими комедіантами, які грали трагедію на англійській мові в далеких від оригіналу переробках. Перше подання на німецькій мові - 16 січня. 1773 у Віденському придворному театрі (переробка Хейфельда; Гамлет - Ланге, Офелія - Тойтшер); 20 сент. 1776 - в Гамбурзькому театрі, а в січні наступного року в Ганноверському театрі була пост. переробка Л. Ф. Шредера (Гамлет - Брокман, Офелія - Д. Аккерман).
- З перших перекладів на французьку мову відомий переклад Дюма-батька спільно з П. Мерісом (1847), поставлений в тому ж році в Комеді Франсез.

# Галерея



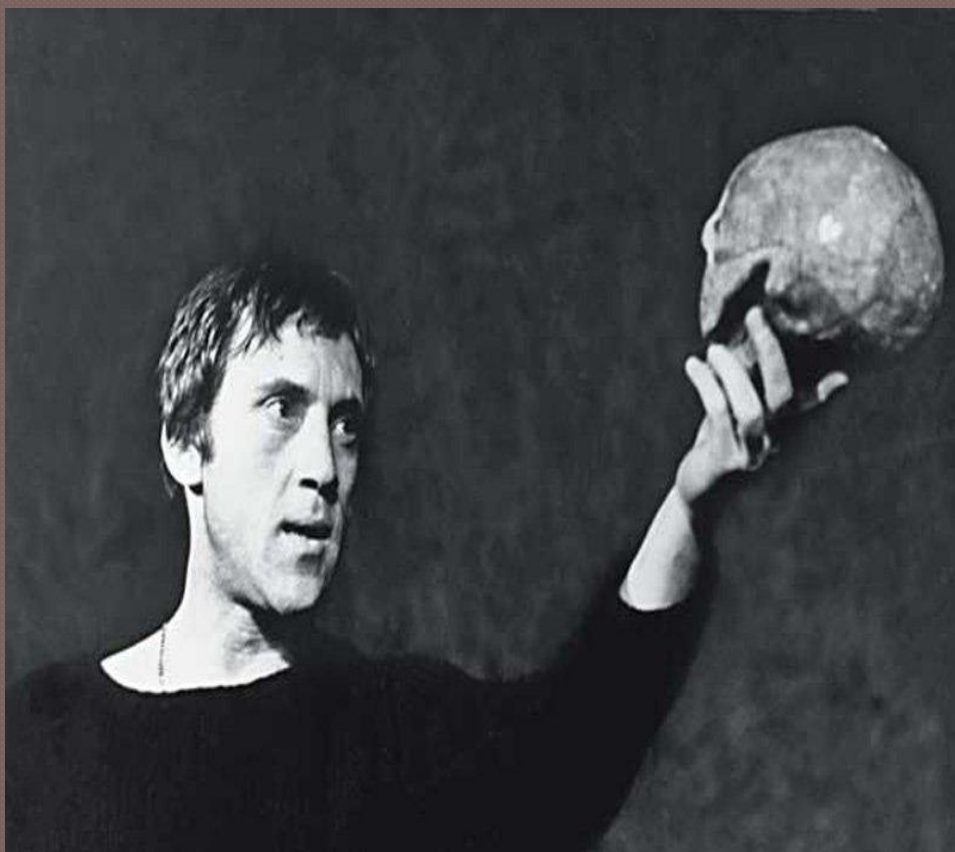
## Постановки в період Радянського союзу

---

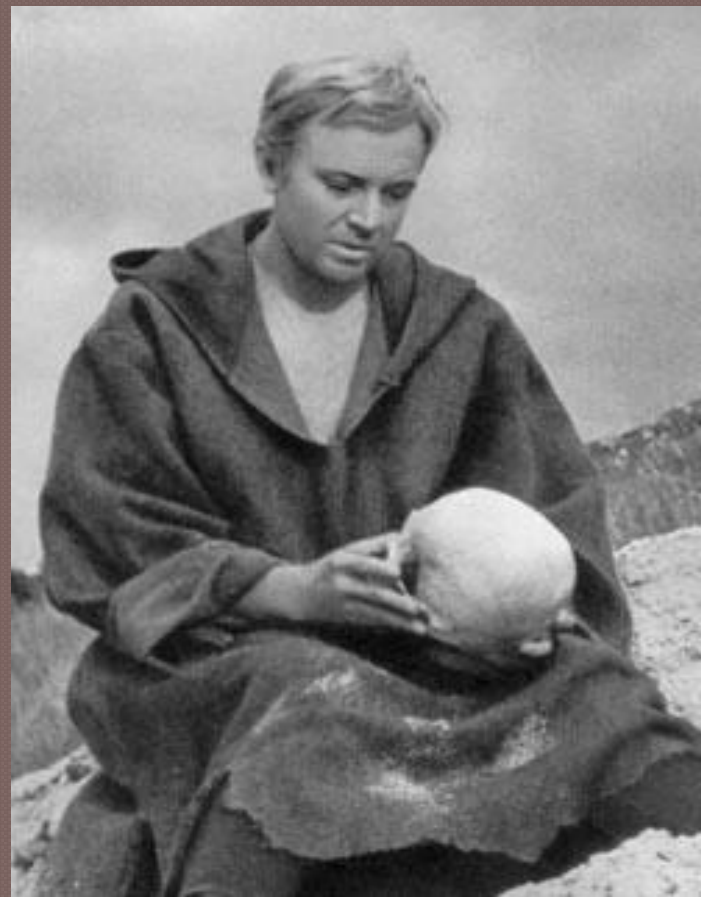
- 1941 - Воронежський державний драматичний театр.
- 1946 - Театр ім. Я. Коласа, Вітебськ.
- 1954 - Ленінградський театр драми ім. Пушкіна.
- 1954 - Московський театр ім. Маяковського.
- 1971 - Театр на Таганці. Гамлет - Володимир Висоцький.
- 1977 - Театр ім. Ленінського комсомолу.
- 1984 - Театр на Південно-Заході. Реж. Валерій Беляковіч. Гамлет - Віктор Авілов.
- 1986, 13 червня - Театр ім. Ленінського комсомолу.

# Галерея

---



Володимир Висоцький



Інокентій  
Смоткуновський

# Трагедія “ Гамлет ” в музиці



Дмитро Шостакович

- Шостакович двічі складав музику до Гамлету.
- У 1932 це була постановка театру ім. Вахтангова. Естетика Вахтанговського театру, як і театру Мейєрхольда, протиставлялася реалізму Станіславського, і вимагала яскравою театральності у всіх компонентах вистави. Музика Шостаковича отримала високу оцінку, але спектакль викликав суперечливі судження, і через рік був знятий з репертуару під приводом боротьби з формалізмом.
- Кінофільм Козинцева 1964 вимагав зовсім іншого підходу. До того ж Шостакович, який пережив війну, втратив близьких людей, став глибоко замислюватися про життя і смерті. Велика трагедія отримала адекватне музичне втілення.

---

to be continued...

Балет

“Ромео і Джульєтта”



Композитор С.С. Прокоф`єв



# Сергій Сергійович Прокоф'єв ( 1891 – 1953 )

---

- Народився в селі Сонцавка. В 5,5 років він написав свою першу п'єску. До 9 років в його репертуарі було 2 власні опери “Велетень”, “На пустынних островах”. В 1902 році влітку в Сонцевку приїхав Рейнгольд Морицевич Глієр, він зміг прищепити Прокоф'єву композиторські навички. Восени 1904 року він вступає в консерваторію ( 13 років ), де екзамен приймав сам М.Римський –Корсаков.
- Після закінчення консерваторії починається дуже дуже насичений творчий шлях.

# Історія створення



Сергій  
Прокоф'єв

- У співпраці з режисером Сергієм Радлова і драматургом Адріаном Піотровський, Прокоф'єв створив драматичну основу балету і склав до нього музику в 1935 р. Вони написали сценарій в чотири акти зі щасливим кінцем, який різко відрізнявся від фіналу знаменитої шекспірівської трагедії. Ця редакція балету, однак, так і не дійшла до постановки. На початку 1936 р. «Правда» засудила два твори Дмитра Шостаковича в статтях «Сумбур замість музики» і «Балетна фальш». Ці статті злякали композиторів і змінили творчу атмосферу в сталінському Радянському Союзі.

# Сторінка з історії

- Прокоф'єв і його співавтори змінили сценарій і ввели традиційний трагічний кінець.
- Прем'єра відбулася лише через кілька років. Початковий договір з Кіровським театром виконаний не був, і замовлення на балет перейшов до Великого театру, який теж скасував постановку після кампанії 1936 р. У кінці кінців прем'єра відбулася за кордоном у грудні 1938 р., в Брно за відсутності композитора. Балетмейстер Леонід Лавровський поставив радянську прем'єру в січні 1940 р.; спектакль був удостоєний Сталінської премії. Незважаючи на заперечення Прокоф'єва, Лаврівський значно змінив партитуру балету.
- Балет в редакції Лавровського ставилося в Москві в 1946 р., у Великому театрі. У 1955 р. Мосфільм зняв скорочену кіноверсію балету. Інші балетмейстери, такі як Джон Кренкі в 1962 р., Кеннет Макміллан (Kenneth MacMillan) в 1965 р., і Рудольф Нурієв в 1972 р., згодом створили нові постановки балету.

# Фотогалерея



# Головна ідея балету

---

- Основою для написання опери стала поема В. Шекспіра “Ромео і Джульєтта”.
- Музика Прокофєва розкриває основний конфлікт трагедії – зіткнення світлого і щирого кохання двох героїв з родовою ворожнечою двох сімей: Монтеккі і Капулетті. В балеті немає класичних танцювальних номерів ( адажіо, варіацій ). В його основі сцени, які зєднують пантоміму і танець. Однією з особливостей балету є те, що голові герої показані в розвитку. Скрізь їм протистоїть образ похмурої дурної ворожнечі.

# Галерея

---



# Дійові особи

---

- Ескал, герцог Верони.
- Паріс, молодий дворянин, наречений Джульєтта
  - Капулетті
    - Капулетті
    - Дружина Капулетті.
    - Джульєтта, їх дочка.
    - Тібальд, племінник Капулетті.
    - Годувальниця Джульєтти.
    - Самсоне, Грегоріо, П'єтро - слуги Капулетті.
    - Подруги Джульєтти.
    - Паж Париса.

# Дійові особи

---

- Монтеккі
- Сеньйор Монтеккі, глава сім'ї Монтеккі.
- Сеньйора Монтеккі, дружина синьйора Монтеккі.
- Ромео, син сеньйора і сеньйори Монтеккі, головний герой п'єси.
- Бенволіо, двоюрідний брат і друг Ромео.
- Абрам і Балтазар, слуги Монтеккі.
- інші
- Лоренцо, францисканський чернець.
- Хор, який читає пролог до перших двох актам
- Джіованні, францисканський чернець.
- Аптекарь



# Галерея

---



# Фінал

---



---

THE END